

[Christmas Møller.]

i den Tid, jeg har ført Ordet som Partiets politiske Ordfører, og det ærede Medlem Hr. Korsgaard har ført Ordet som Partiets finansielle Ordfører, har skabt Uro om Statens finansielle Forhold; jeg kunde, om Tiden tillod det, dokumentere, at vi begge Gang paa Gang maaske har talt gunstigere om Statens finansielle Forhold, end den højtærede Finansminister har gjort. Men det er aldeles ikke det, der er Tale om her. Det, der foreligger, er, at den højtærede Indenrigsminister fremsatte et Forslag, og derefter er det blevet ændret for at skaffe Beskæftigelse, for at sætte Byggeri i Gang. Dette og Obligationssalget er to Omstændigheder, som gaar imod hinanden økonomisk. Og derfor har jeg sagt, at Regeringen kan søge i sin egen Barm, hvis den vil vide, hvorfra den økonomiske Uro kommer.

Korsgaard: Det foreliggende Lovforslag har, saaledes som det nu er kommet til at se ud, to Sider, som slet ikke hænger sammen. Den ene Side var den, man gik ind for: dette, at man vilde sikre Lejerne — som jo er de mange — en efter Omstændighederne gunstig Stilling. Den anden er den, at man ikke tør risikere, at det, man gør, skulde bevirke, at Byggeriet delvis gik i Staa; derfor undtager man for en vis Aarrække nye Bygninger. Med andre Ord: i de nye Bygninger maa Lejerne betale, hvad der efter Omstændighederne kan bringes ud af dem af den Mand, der nu engang har bygget den paagældende Ejendom. Vi faar altsaa her, som vi har haft det i al den Tid, Huslejelovgivningen har bestaaet, to Typer af Lejere. En Type, som har det Privilegium at have en Lejlighed, hvis Leje ikke maa forhøjes; den anden Type — stort set den unge Lejer — maa, naar han skal have en Lejlighed, gaa ud og søge den, hvor han kan faa den, og derefter betale, hvad den koster. For mig maa al Lovgivning, hvis den skal være forstandig, gaa ud paa at stille alle Borgere saa vidt muligt ens. Det gør denne Lovgivning ikke, og det har Huslejelovgivningen gennem Aarene ikke gjort. Den har til enhver Tid været en Privilegielovgivning for visse Mennesker. Jeg har aldrig gjort mig til Talsmand for, at der ikke skulde være offentlige Interesser; der berettiger til Andel i den Fordel, der eventuelt kunde ligge i, at en Ejendoms Værdi stiger paa Grund af Forhold, Ejeren i og for sig ikke har haft nogen Indflydelse paa, men jeg har ved enhver Lejlighed protesteret og vil

ved enhver Lejlighed protestere imod, at det, man nu gør paa dette overmaade vigtige Omraade, har noget som helst at gøre med forstandig ensartet Stilling for alle Beboere.

Indenrigsministeren (*Bertel Dahlgaard*):

Den Undtagelsesstilling, der skabes for de nye Bygninger i en vis Aarrække, er en Undtagelsesstilling, som begge de to Oppositionspartier ved tidligere Huslejelovgivning har forlangt opretholdt, oven i Købet ikke blot for 10 Aar tilbage i Tiden, men helt tilbage til 1918. Det, der dernæst foreligger i Spørgsmaalet, er, at der i Indenrigsministeriets Huslejeudvalg var Uenighed om, hvorvidt man skulde opretholde en saadan Stilling for en vis Gruppe af Lejligheder. En Del af Lejernes Repræsentanter ønskede den ikke opretholdt; og anden Del i Forbindelse med Grundejerrepræsentanterne ønskede den opretholdt. Jeg fulgte oprindeligt Mindretallet. Lovforslagets Behandling i Udvalget har ført med sig, at Flertalspartierne og jeg har givet Tilslutning til det andet Lejermindretal og Grundejerrepræsentanterne. Det er det, det ærede Medlem Hr. Korsgaard angriber. Det er dette, der faar det ærede Medlem Hr. Christmas Møller til at sige her i Dag, at det er en saadan Ændring af en Lov, at det berettiger til Mistillid til den økonomiske Politik. Men det ærede Medlem Hr. Christmas Møller dog ikke selv ser, hvor urimeligt det er, hvad han er kommet ud i?

Det ærede Medlem siger sidst, at der er et Modsetningsforhold mellem, hvad der er foregaaet paa Rentemarkedet, og hvad der vedrører dette Lovforslag. Det er der nu aldeles ikke. Skulde der endelig være Tale om Sammenligning derimellem, er der den skønneste Overensstemmelse; fordi det er klart, at jo strammere Pengemarkedet er over for Byggeriet, des mere Grund er der til paa alle andre Omraader at give Byggeri gunstigst mulige Vilkaar. Det maa dog enhver, der er i Stand til at tænke nogenlunde konsekvent, mene.

Jeg har i øvrigt aldeles ikke indladt mig paa her at tale om, hvorvidt det ærede Medlem Hr. Christmas Møller og det ærede Medlem Hr. Korsgaard tidligere har skildret Statens finansielle Forhold lysere, end de er. Men der kan ikke for nogen, der har iagttaget Begivenhederne her i de sidste 14 Dage, være Tvivl om, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Udtalelser i disse 14 Dage her i Tinget har virket direkte skadeligt for Statens Finanser, for den